

КУЛЬТУРОЛОГІЯ

УДК 398.2 (477):008

Денисюк Жанна Захарівна
кандидат культурології,
начальник відділу наукової
та редакційно-видавничої діяльності
Національної академії керівних кадрів
культури і мистецтв
ORCID: 0000-0003-0833-2993
jannet_d7@ukr.net

**ПОСТФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ ПОСТМОДЕРНУ:
ДО ПОСТАНОВКИ ПРОБЛЕМИ**

Метою статті є дослідження постфольклору в межах постмодерної культурної парадигми – з огляду на постмодерні рецепції його розвитку. **Методологія** дослідження полягає у застосуванні аналітичного, культурологічного та компаративного методів у вивченні характерних ознак і особливостей постмодерної культури та загальних засад зародження і творення постфольклору в середовищі інтернет-простору, що виражає принципи постмодерної організації культурних текстів. **Наукова новизна** дослідження полягає в тому, що вперше досліджено постфольклор у контексті постмодерної культурної парадигми, проаналізовано характерні ознаки постфольклору інтернет-середовища та ключові засади творення культурних текстів постмодерну. **Висновки.** В результаті дослідження встановлено, що постфольклор інтернет-середовища, який в контексті постмодерної парадигми культури ввібрав у себе домінуючі засади творення та інструменти постмодерної культури, став новим культурним феноменом в осмисленні явищ актуальної дійсності та джерелом творчого самовираження й креативу. Вплив інформаційно-комунікативного середовища інтернету позначився на залученні таких постмодерних принципів побудови текстів постфольклору, як інтертекстуальність, цитатія, колаж, гра знаками і сенсами, а технологічний субстрат став визначальним у формуванні жанрового різноманіття та засобів художньої виразності. Постфольклор інтернет-середовища як дискретного і фрагментованого простору повною мірою є породженням постмодерної культури, мозаїчно відображаючи об'єктивну дійсність, звертаючись при цьому до численних культурних набутоків, їх знаків, контекстних фонівих знань, представляючи актуальну й суспільно значущу інформацію та події життя у формі лаконічних та семіотично насичених текстів.

Ключові слова: постмодерна парадигма культури, тексти постфольклору, інтертекстуальність, ризома, гра сенсами інтернет-середовище.

Денисюк Жанна Захарівна, кандидат культурології, начальник отдела научной и редакционно-издательской деятельности Национальной академии руководящих кадров культуры и искусств

Постфольклор в парадигме постмодерна: к постановке проблемы

Целью статьи является исследование постфольклора в пределах постмодернистской культурной парадигмы – учитывая постмодернистские рецепции его развития. **Методология** исследования заключается в применении аналитического, культурологического и сравнительного методов в изучении характерных признаков и особенностей постмодернистской культуры и общих принципов зарождения и создания постфольклора в среде интернет-пространства, что выражает принципы постмодернистской организации культурных текстов. **Научная новизна** исследования заключается в том, что впервые исследован постфольклор в контексте постмодернистской культурной парадигмы, проанализированы характерные признаки постфольклора интернет-среды и ключевые принципы создания культурных текстов постмодерна. **Выводы.** В результате исследования установлено, что постфольклор интернет-среды, который в контексте постмодернистской парадигмы культуры впитал в себя доминирующие принципы создания и инструменты постмодернистской культуры, стал новым культурным феноменом в осмыслении явлений актуальной действительности, став источником творческого самовыражения и креатива. Влияние информационно-коммуникативной среды интернета сказалось на привлечении таких постмодернистских принципов построения текстов постфольклора, как интертекстуальность, цитатия, коллаж, игра знаками и смыслами, а технологический субстрат стал определяющим в формировании жанрового разнообразия и средств художественной выразительности. Постфольклор интернет-среды как дискретного и фрагментированного пространства в полной мере является порождением постмодернистской культуры, мозаично отражая объективную действительность, обращаясь при этом к многочисленным культурным достижениям,

их знакам, контекстним фоновим знанням, представляючи актуальну і общественно значимую інформацію і події життя в формі лаконичних і семиотических насичених текстів.

Ключевые слова: постмодерна парадигма культури, тексти постфольклору, інтертекстуальність, ризома, гра значеннями інтернет-середовища.

Denysyuk Zhanna, Ph.D. in Culturology, Head of research and publishing department of National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts

Postfolklore in postmodern paradigm: articulation of the problem

The aim of the article is to study post-folklore within the postmodern cultural paradigm, taking into account the postmodern reception of its development. The **methodology** of the research consists in the application of analytical, culturological and comparative methods in studying the characteristic features and features of postmodern culture, the general principles of creation and the same characteristic features of the emergence of postfolklore in the Internet environment. The **scientific novelty** of the research is that post-folklore was first studied in the context of the postmodern cultural paradigm. The characteristic signs of the post-folklore of the Internet environment and the key principles of creating post-modern cultural texts were analyzed. **Conclusions.** As a result of the research, it was established that the post-folklore of the Internet environment, which in the context of the postmodern culture paradigm absorbed the dominant principles of creation and tools of postmodern culture, became a new cultural phenomenon in comprehending the phenomena of actual reality, becoming a source of creative self-expression and creativity. The influence of the information and communication environment of the Internet has affected the attraction of such postmodern principles of post-folklore texts as intertextuality, citation, collage, play by signs and meanings, and the technological substrate has become decisive in the formation of genre diversity and means of artistic expressiveness. The post-folklore of the Internet environment as a discrete and fragmented space is fully a product of postmodern culture, reflecting the objective reality mosaically, addressing to numerous cultural achievements, their signs, contextual background knowledge, presenting relevant and socially significant information and life events in the form of laconic and semiotic saturated texts.

Keywords: postmodern culture paradigm, post-folklore texts, intertextuality, rhizome, game by meanings Internet environment.

Актуальність теми дослідження. Постмодерна зміна культурної парадигми, що актуалізувала такі її характеристики та властивості, як поліцентричність, ризомність, інтертекстуальність, колажність, ремінісцентність, іронічність і відкидання всіх взірців та канонів, цитування і буквально переплетення знаків та їх конотацій, вплинула не лише на загальне розуміння культури під цим новим кутом, але й зумовила породження нових феноменів, які будувалися на цих засадах та вже в повній мірі вбирали таке світовідчуження і загальний спосіб осмислення реальності, відкриваючи, разом з тим, й нові культурні виміри. Культура в добу постмодерну, яка переорієнтувалася на руйнування традиційних моделей, усталених ієрархій і цінностей, набула нової мозаїчності, знаковості та множинності проявів, створюючи нові дискурси та метанаративи. Весь світ відтепер розуміється як текст, а роль автора, що нівелюється й відходить на другий план, поступається місцем колективній творчості. Сукупність всіх цих постмодерних ознак культури знайшла цілісне відображення в феномені постфольклору, який маючи такий само префікс "пост" (позначаючи фактично період явища "після фольклору"), став втіленням нової якості фольклорної традиції, хоча вже в контексті іншого рівня соціокультурного та інформаційно-комунікативного середовища.

Явище постфольклору, яке своєю появою завдячує розвитку міської культури під впливом процесів урбанізації та розвитку видовищно-розважальної культури, знаходилося поза рідечем усної традиції фольклору, яка була притаманна селянству як головному вираженню фольклору. Вбираючи різні прояви так званої "спонтанної культури" (В. Неклюдов [23]), синкретичної за своєю природою, різних субкультур, постфольклор значно видозмінив межі й формат, якими позначалася усна фольклорна традиція. І, зрештою, нової якості і напрямку розвитку постфольклору набув в умовах інформаційного середовища, опосередкованого комунікативними каналами поширення інформації, зокрема, інтернету. З огляду на те, що в контексті постмодерної культурної парадигми сфера медіа і комунікацій є одним з визначальних факторів концепції гри знаками і сенсами, нової інтерпретативності, а основні характеристики і якості постфольклору, опосередкованого інтернет-мережею, відображають нові способи організації тексту в умовах віртуальної реальності, пропонуючи формати ігрової та сміхової комунікації, колективне авторство та співтворчість, проступає тісна взаємопов'язаність постфольклору з базовими постулатами постмодерної культури та його генеза, що ними зумовлена.

Відтак метою статті є дослідження постфольклору в межах постмодерної культурної парадигми, з огляду на постмодерні рецепції його розвитку.

Аналіз досліджень і публікацій. Вагоме значення в дослідженні окресленої проблематики мають основоположні праці класиків постмодерну, які розглядали актуальні питання розвитку культури і її існування в умовах зміни загальної парадигми мислення і світовідношення: Р. Барта [1], Ж. Бодрійяра [2],

П. Бурдье [3], Ж. Дельоза [6], Ж. Дерріди [7], С. Жижека [9], Ж. Лакана [17], М. Фуко [26]; сучасне осмислення постмодерної культури висвітлено в працях І. Елінер [8], С. Іконнікової [10], А. Маланова [19], А. Виноградової [19], О. Митрошенкова [21], С. Моташкової [22], В. Сороковиквої [25]. Проблематика дослідження постфольклору в контексті постмодерної парадигми культурного розвитку представлена не надто великим корпусом робіт, оскільки ще не отримала належного рівня дослідження, проте тут варто зазначити праці О. Камінської [11], Л. Клемят [12], А. Колістратової [13; 14; 15], О. Коновалової [16], А. Савченко [24], Т. Суислової [24]. Окремі дотичні аспекти означеної проблематики знайшли відображення у працях О. Висоцької [4], О. Голозубова [5], Т. Лисоколенко [18], О. Мальцевої [20].

Виклад основного матеріалу. Постмодерна парадигма як новий спосіб світовідчуження і мислення повністю відкидає концепції класичних побудов в розумінні реальності, які ґрунтувалися на принципах поступального лінійного руху, втілюючись в концепті "світового дерева", де вся культура являла собою так само логічний послідовний концепт розвитку. Натомість постмодерністи Ж. Дельоз і Ф. Гваттарі запропонували, на їх думку, правильний підхід, де всі ці процеси культурної динаміки вкладаються в символіку "ризومي" – кореневища, яке "існує всюди, проростає на величезних необроблених просторах, заповнює порожнечі, пробивається крізь асфальт і скелі, а її поява є непередбачуваною". Відтак, як пише С. Іконнікова, постмодерном пропонується "замість жорсткої організації – хаос і безлад, непередбачуваність і плинність. Усередині цього хаосу виникає енергія, котра стимулює творчий процес. Самоорганізація містить імпульс нескінченних трансформацій, тим самим забезпечуючи різноманітність і долаючи уніфікацію. Все навколо знаходиться в русі ... немає ні початку, ні кінця, є лише середина, з якої все виростає" [10, 5].

Інформаційна складова, що в постмодерні починає відігравати одну з провідних ролей, оскільки під її впливом видозмінюються всі процеси соціокультурної діяльності (й не тільки вони), постає як певний конструкт масмедіа, а сама культура постмодерну – як нескінченне повторення нового-старого у різноманітних варіаціях та ігрових колажах [4, 71].

Комунікативне середовище стає найбільш динамічною і рухомою структурою за своєю функціональною та смисловою організованістю, яка найбільш жваво реагує на будь-які зміни в суспільстві. Карнавальність, маскарадність, поряд з домінуючим в постмодерні суб'єктивним поглядом на життя та його цінності, роблять інформаційно-комунікативне середовище багатомірним, дискретним, фрагментарним, в якому панує хаос та варіабельність [8, 20].

Характеризуючи інтернет-середовище як новий соціокультурний простір функціонування культури й інформації загалом, В. Сороковикова підкреслювала, що це принципово нова форма організації текстового простору в віртуальному середовищі глобальної мережі, де на зміну одномірному тексту приходять багатовимірний електронний гіпертекст. Останній ґрунтується на можливості миттєвого переходу від одного обсягу інформації до іншого у всіх забезпечених посиланнями точках, причому, наділені подібними посиланнями можуть бути будь-які довільно вибрані місця текстів [25, 118].

Попри те, що фактично усна традиція фольклору давно вже втратила свою необхідність побутування і передачі значимої інформації, культурних норм і цінностей в класично народному вигляді, сам спосіб сприйняття і осмислення об'єктивної реальності у фольклорних формах, що становлять собою певну матрицю на рівні національного архетипу, не втрачає своєї актуальності. Відтак фольклорні форми, сполучаючись з новими способами комунікації та будуючись на інших, постмодерних принципах творення культурних зразків і текстів, постають новим явищем культури.

Постфольклор, що зародився в інтернет-просторі, найбільш повно відображає основні характеристики, притаманні постмодерній культурі, та засади її побудови і функціонування в інформаційному середовищі. Важливо наголосити та тому, що, не зважаючи на збереження в постфольклорі окремих традиційних форм і жанрів, які все одно набувають дещо інших змістових якостей, наявним є значне оновлення жанрового різноманіття і способів організації текстів. Постфольклорні твори інтернет-простору водночас постають продуктами культури та інформаційного простору і його технологій. На думку А. Колістратової, "інтернет-фольклор" – це нова культурна стадія, заснована на домінуванні багатоканальної, візуальної форми комунікації. Основні характеристики текстів інтернет-фольклору збігаються з характеристиками класичних фольклорних текстів, а саме: анонімність і колективність авторства, поліваріативність, традиційність [14, 40].

Постфольклор інтернет-простору, який постійно функціонує і поширюється в процесах повсякденних комунікативних інтернет-практик, так само запозичує культурні набутки, використовуючи цитату, звернення до контекстних знань, зашифровуючи знаки в їхніх конотаціях, передаючи ті цінності й судження, які є актуальними на даний момент, при цьому постійно оновлюючись. Відсилання до тих чи інших фрагментів текстів, обігравання знаків, множинність їх інтерпретації створює той контекст, що є загалом характерним для постмодерної культури, де домінуючим є відношення до

культури і світу як тексту з усіма можливими варіаціями його прочитання і дешифрування сенсів. За визначенням С. Моташкової, постмодернізм довів концентрацію інтертекстуальності до безпрецедентного насичення [22, 145].

Інформаційний простір інтернету, який виступає "синкретичним, плюралістичним та нелінійним" [5, 11] значно вплинув на формування постфольклору саме у вимірах постмодерної культури. Постмодерн, як пише О. Коновалова, породив не тільки нові культурні феномени і соціальні процеси, а й новий тип колективного сприйняття, світовідчуття і світобачення, що характеризується як "іронічний". Зазнавши значної трансформації в ході своєї еволюції, іронія стала не тільки атрибутом і сутнісною характеристикою постмодерної культури, а й стала загальною моделлю, відповідно до якої відбувається формування і конструювання (моделювання) найрізноманітніших культурних феноменів і сфер постмодерністської дійсності [16, 120].

Постфольклор в повній мірі використовує іронічні прийоми побудови своїх текстів, фактично це є їх домінуючою ознакою, яка, втім, має корені набагато глибші. Спорідненість з карнавалізованим середовищем бахтінської "низової культури" дає підстави визначати постфольклор як маніфестацію вільного оцінного судження актуальних явищ дійсності, долаючи офіційно цензуровані і табуйовані теми. Можливість анонімного спілкування в інтернеті (прикрившись умовною віртуальною маскою) та вільне поширення як творів, які подобаються, так і власної творчості, створює живе культурно-інформаційне середовище, яке є вмістилищем відтворення досвіду суспільства, його системи цінностей, стереотипів та міфологем, що відповідають потребам і запитам масової свідомості. Постфольклор активно включається також у взаємодію із зовнішнім культурним середовищем, миттєво реагуючи на його зміни, потреби, запити.

Постмодерна гра образами, знаками і сенсами, що притаманна постфольклорній творчості, створює, на думку О. Мальцевої, особливу поетику постмодерну, "яка в умовах, коли ніщо ні з чим уже не пов'язане, все спливає і царить єдина настанова "якщо б", не може бути вираженою краще, ніж через сміх, адже за допомогою сміху постмодернізм позбувся смислів, істин, а разом із ними цінностей, в тому числі тих, що вважалися вічними і загальноприйнятими" [20, 75-76]. Такі настанови постмодерної гри знайшли своє втілення в текстах постфольклору, за допомоги яких підвищується діалогічність спілкування та які в стислій і лаконічній формі містять важливі цінності й судження, покликані гармонізувати оточуючу дійсність, нейтралізуючи негативні явища в свідомості суспільства.

Постфольклор, який має такі ключові спільні з фольклорною традицією ознаки, як неможливість встановлення авторства твору, відсутність первинного тексту і руху до "остаточно закінченого" тексту, натомість наявність безлічі варіацій [14, 37], – всі вони повністю обумовлюються інтернет-середовищем як основним каналом поширення постфольклору та постмодерним принципом відсутності авторства.

Ідея "смерті автора" була проголошена ще М. Фуко і розвинена Р. Бартом. Останній, зокрема, зазначав, що "Присвоїти тексту Автора – це значить ніби зупинити текст, наділити його остаточним значенням, замкнути письмо" [1]; натомість Барт вважав за необхідне зосередити всю увагу на читачеві-реципієнтові: текст складається з безлічі різних видів письма, що походять з різних культур і вступають один з одним у відносини діалогу, пародії, суперечки, однак вся ця множинність фокусується в певній точці, якою є не автор, як стверджували досі, а читач. Саме читач, на думку Р. Барта, є тим простором, де відображаються всі до єдиної цитати, з яких складається текст і він знаходить єдність в своєму призначенні [1].

У цьому контексті можна зазначити, що в творах постфольклору, які продукуються користувачами інтернет-середовища, якщо загалом і можна віднайти автора (реального чи хоча б псевдонім-нікнейм), то сам принцип функціонування інтернету вже апіорі передбачає вільне і неконтрольоване поширення цих творів під іншими іменами, на інших сайтах з додаванням іншого тексту, окремих деталей, які створюють варіанти першопочаткового тексту. В даному разі це стосується як вербального компоненту постфольклорних творів, так і візуального, який є домінуючим в цьому виді творчості в інтернет-середовищі. Все, що потрапляє в інтернет підпадає під "творчу трансформацію", таким чином, стимулюючи користувачів до співтворчості. Власне, сама така можливість долучення як до зміни вже існуючого тексту, як і створення та поширення власних дописів і текстів, сформувала сегмент неофіційної і непрофесійної культури (творчості), яку за своїми типологічними ознаками і способом поширення відносять до постфольклорної, і яка, втім, має вже досить стійкі засоби виразності та певні "конони" створення.

Висновки. Постфольклор інтернет-середовища, який в контексті постмодерної парадигми культури ввібрав в себе домінуючі засади творення та інструменти постмодерної культури, став новим культурним феноменом в осмисленні явищ актуальної дійсності та джерелом творчого самовираження

й креативу. Вплив інформаційно-комунікативного середовища інтернету позначився на залученні таких постмодерних принципів побудови текстів постфольклору, як інтертекстуальність, цитатія, колаж, гра знаками і сенсами, а технологічний субстрат став визначальним у формуванні жанрового різноманіття та засобів художньої виразності. Постфольклор інтернет-середовища як дискретного і фрагментованого простору повною мірою є породженням постмодерної культури, мозаїчно відображаючи об'єктивну дійсність, звертаючись при цьому до численних культурних набутків, їх знаків, контекстних фонових знань, представляючи актуальну й суспільно значиму інформацію та події життя в формі лаконічних та семіотично насичених текстів.

Література

1. Барт Р. Смерть автора // Барт Р. Избранные работы: Семиотика. Поэтика / Р.Барт. – М., 1994 – С. 384–391 [Электронный ресурс]. – Электрон. дан (1 файл). – Режим доступа: <http://www.philology.ru/literature1/barthes-94e.htm>.
2. Бодрийяр Ж. Симулякри і симуляція / Ж. Бодрийяр ; пер. з фр. В. Ховхун. – К.: Основи, 2004. – 230 с.
3. Бурдьє П. О символической власти // Бурдьє П. Социология социального пространства. – М.: Институт экспериментальной социологии; СПб.: Алетейя, 2007. – С. 87–96.
4. Висоцька О. Є. Споживання масмедіа в контексті цінностей постмодерну / О.Є.Висоцька // Вісник Дніпропетровського університету. – 2016. – № 2. – С. 68–76.
5. Голозубов О. В. Радість і сміх у культурних практиках постмодерну: філософсько-антропологічні виміри: автореф. дис. ... д-ра філософ. наук : 09.00.04 / О. В. Голозубов ; Харк. нац. пед. ун-т ім. Г. С. Сковороди. – Х., 2010. – 36 с.
6. Делез Ж. Марсель Пруст і знаки / Пер. с фр. Е. Г. Соколова. – СПб.: Лаб. метафиз. исслед. при филос. фак.; СПбГУ: Алетейя, 1999. – 384 с.
7. Деррида Ж. Письмо и различие / Пер. с фр. под ред. В. Лапицкого. – СПб.: Академический проект, 2000. – 430 с.
8. Елинер И. Г. Информационное общество эпохи постмодернизма и проблемы мультимедийной культуры / И. Г. Елинер // Вестник Санкт-Петербургского государственного университета культуры и искусств. – 2011. – № 4. – С. 18–23.
9. Жижек С. Добро пожаловать в пустыню Реального / Пер. с англ. А. Смирного – М.: Фонд "Прагматика культуры", 2002. – 160 с.
10. Иконникова С. Н. Постмодернизм как новая парадигма в культурологии / С. Н. Иконникова // Вопросы культурологии. – 2008. – № 7. – С. 4–7.
11. Каминская Е. А. Культурная среда существования современной фольклорной культуры / Е. А. Каминская // Этносоциум. – 2015. – № 9 (87). – С.76–79.
12. Клемят Л. Е. Постмодернистская эстетика и народные традиции в современном интернет-фольклоре / Л. Е. Клемят // Искусство и культура. – 2016. – № 3. – С. 83–89.
13. Колистратова А. В. Об отсутствии автора в фольклоре и его исчезновении в дискурсе постмодерна / А. В. Колистратова // Наука и современность. – 2010. – № 2–3. – С.111–116.
14. Колистратова А. В. От архаики до сетевого фольклора: некоторые итоги лингвосемиотического анализа / А. В. Колистратова // Вестник ИГЛУ. – 2011. – № 3 (15). – С.36–41.
15. Колистратова А. В. Эпоха постмодерна и фольклор: отсутствие субъекта высказывания / А. В. Колистратова // Филологические науки. Вопросы теории и практики. – Тамбов: Грамота, 2011. – № 2 (9). – С.88–90.
16. Коновалова О. А. Функциональная трансформация иронии в эпоху постмодерна / О. А. Коновалова // Исторические, философские, политические и юридические науки, культурология и искусствоведение. Вопросы теории и практики. – Тамбов: Грамота, 2011. – № 1 (7). – С.120–122.
17. Лакан Ж. Инстанция буквы в бессознательном или судьба разума после Фрейда / Ж. Лакан. – М: Русское феноменологическое общество, 1997.
18. Лисоколенко Т. В. Игра в медиапространстве // Т. В. Лисоколенко / Актуальні проблеми філософії та соціології. – 2015. – Вип.5. – С. 67–71
19. Маланов А. В., Виноградова А. И. Постмодернизм как философия интернета / А. В. Маланов, А. И. Виноградова // Актуальные проблемы авиации и космонавтики. – 2012. – Т. 2. – № 8. – С. 309–310.
20. Мальцева О. Тематика та смислові акцентуації гумору і сатири постмодерної доби (соціально-філософський аналіз) / О. Мальцева // Наукові записки [Національного університету "Острозька академія"]. Сер. : Філософія. – 2013. – Вип. 12. – С. 68–87.
21. Митрошенков О. Что придет на смену постмодернизму? // Свободная мысль. – 2013. – № 3. – С.125–131.
22. Моташкова С. В. Постмодернизм и интертекстуальность как проблемы диалога автора и читателя / С. В. Моташкова // Известия Воронежского государственного педагогического университета. – 2015. – № 2 (267). – С. 144–147.
23. Неклюдов С. Фольклор и его исследования: век двадцатый / С. Неклюдов [Электронный ресурс]. – Электрон. дан (1 файл). – Режим доступа: culture29.primerix.ru/upload/.../73b/73bb571cb38f26cf4e596284aac6b01.pdf.

24. Савченко А. В., Сулова Т. И. Философско-антропологические основания интернет-фольклора как формы коммуникации / А. В. Савченко, Т. И. Сулова [Электронный ресурс]. – Электрон. дан (1 файл). – Режим доступа: <http://credonew.ru/content/view/777/33/>.
25. Сороковикова В. И. Постмодернизм: эстетический, культурологический и философский аспекты изучения / В. И. Сороковикова // Актуальные проблемы гуманитарных и естественных наук. – 2010. – № 1. – С. 114–119.
26. Фуко М. Археология знания / М. Фуко. – К. : Вид-во Соломії Павличко "Основи", 2003. – 326 с.

References

1. Bart, R. (1994) Death of the author. Bart R. Selected Works: Semiotics. Poetics, Moskwa), pp. 384–391 Retrieved from: <http://www.philology.ru/literature1/barthes-94e.htm> [in Russian].
2. Baudrillard, J. (2004). Simulacra and Simulation. K. : Osnovy [in Ukrainian].
3. Bourdieu, P. (2007) About symbolic power. Bourdieu P. Sociology of Social Space. M.: Instytut eksperimentalnoi sotsiologii; SPb.: Aleteiia), pp. 87–96 [in Russian].
4. Vysotska, A.E. (2016). Consumption mass media in the context of postmodern values. Visnyk Dnipropetrovskoho universytetu, 2, 68–76 [in Ukrainian].
5. Holozubov, O. (2010). Joy and laughter in postmodern cultural practices. Extended abstract of candidate's thesis. Kh. [in Ukrainian].
6. Deleuze, J. (1999). Marcel Proust and signs. SPb.: Lab. metafiz. yissled. pry fslos. fak.; SPbHU: Aleteiia [in Russian].
7. Derrida, J. (2000). Letter and Difference. SPb.: Akademicheskyyi proekt [in Russian].
8. Eliner. I.G. (2011). Information society of the postmodern era and the problems of multimedia culture. Vestnyk Sankt-Peterburhskoho hosudarstvennoho unyversyteta kultury i iskusstv, 4, 18–23 [in Russian].
9. Zizek, S. (2002). Welcome to the Desert of the Real. M.: Fond "Prahmatyka kulturi" [in Russian].
10. Ikonnikova, S.N. (2008). Postmodernism as a New Paradigm in Cultural Studies. Voprosy kulturolohiy, 7, 4-7 [in Russian].
11. Kaminskaya, E. A. (2015). Cultural environment of the existence of modern folklore culture. Etnososium, 9 (87), 76-79 [in Russian].
12. Klemyat, L.E. (2016). Postmodern aesthetics and folk traditions in contemporary Internet folklore. Iskusstvo i kultura, 3, 83-89 [in Russian].
13. Kolistratova, A. V. (2010). The absence of the author in folklore and his disappearance in the postmodern discourse. Nauka I sovremennost, 2-3, 111-116 [in Russian].
14. Kolistratova, A. (2011). From archaic to network folklore: some results of lingvosemiotic analysis. Vestnik IGLU, 3 915), 36-41[in Russian].
15. Kolistratova, A.V. (2011). Post-modern era and folklore: the absence of the subject of utterance. Fylohohycheskye nauky. Voprosi teoryy i praktyky, 2 (9), 88-90 [in Russian].
16. Konovalova, O.A. (2011). Functional transformation of irony in the postmodern era. Istorycheskie, filosofskie, polytycheskie i yurydycheskie nauky, kulturolohiya i yskusstvovedenie. Voprosy teoryy i praktyky, 1 (7), 120-122 [in Russian].
17. Lacan, J. (1997). Instance of the letter in the unconscious or the fate of the mind after Freud. M: Russkoe fenomenolohycheskoe obshchestvo [in Russian].
18. Lisokolenko, T.V. (2015). The game in the media space. Aktualni problemy filosofii ta sotsiologii, 5, 67-71[in Russian].
19. Malanov, A.V.& Vinogradova, A.I. (2012). Postmodernism as a philosophy of the Internet. Aktualnie problemy aviatsii i kosmonavtiki, vol. 2(8), 309-310 [in Russian].
20. Maltseva, O. (2013). Theme of the Sense accentuation of humor and satire of postmodern era (social and philosophical analysis). Naukovi zapysky [Natsionalnoho universytetu "Ostrozka akademiia"], 12, 68-87 [in Ukrainian].
21. Mitroshenkov, O. 2013). What will replace postmodernism?. Svobodnaya mysl, 3, 125-131 [in Russian].
22. Motashkova, S.V. (2015). Postmodernism and intertextuality as problems of dialogue between the author and the reader. Izvestiya Voronezhskoho hosudarstvennoho pedahohycheskoho unyversyteta, 2 (267), 144-147 [in Russian].
23. Neklyudov, S. Folklore and its research: the twentieth century. Retrieved from culture29.primepix.ru/upload/.../73b/73bb571cb38f26cf4e596284aacc6b01.pdf. [in Russian].
24. Savchenko, A.V. & Suslova, T.I. Philosophical-Anthropological Foundations Internet folklore as a form of communication. Retrieved from <http://credonew.ru/content/view/777/33/> [in Russian].
25. Sorokovikova, V.I. (2010). Postmodernism: aesthetic, culturological and philosophical aspects of the study. Aktualnye problemy humanytnykh i estestvennykh nauk, 1, 114-119 [in Russian].
26. Fuko, M. (2003). Archeology knowledge. K. : Vyd-vo Solomii Pavlychko "Osnovy"[in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 18.04.2017 р.